

Nr 208.

Av herr **Näsgård**, om översyn av gällande bestämmelser angående högre skoglig utbildning som kompetensvillkor för förvaltning av skogar i allmän ägo.

I vissa lagar och författningar som beröra det skogliga området äro särskilda kompetenskrav angivna för den personal, som skall handhava vården av i lagstiftningen avsedda skogar. Så föreskrives till exempel i ecklesiastik boställsordning den 30 augusti 1932, 44 § andra stycket, att Konungen äger förordna, att vid vården av större boställsskog skall anlitas biträde med högre skoglig utbildning. Med högre skoglig utbildning avsågs härvid, att vederbörande skulle ha avlagt jägmästar- eller forstmästarexamen. Med stöd av detta stadgade förordnade Kungl. Maj:t den 27 januari 1933, att 46 namngivna pastorat skulle för vården av sina skogar anställa biträden med jägmästar- eller forstmästarutbildning. Antalet av dessa pastorat, som därefter anställt skogsförvaltare eller skogsbiträden med forstmästarutbildning, torde enligt tillgängliga uppgifter uppgå till något mer än hälften av samtliga. I de fall jägmästare blivit anställda ha dessa i regel varit pensionerade efter statstjänst eller också tillhört domänverkets indragningsstat, således vanligen äldre personer.

Yngre jägmästare synas numera icke gärna reflektera på befattningar av detta slag, och det torde även anses, att jägmästarna utgöra en alltför dyrbar arbetskraft för dessa förvaltningar. Sedan forstmästarutbildningen för omkring 10 år sedan upphört, föreligger ej heller längre möjlighet att rekrytera förvaltar- och biträdesbefattningar vid de ecklesiastiska skogarna med yngre forstmästare.

Genom tillkomsten av statens skogsmästarskola i Skinnskatteberg har en ny kategori skogsmän börjat utbildas, som i många fall torde kunna ersätta forstmästarna. Enligt Kungl. Maj:ts stadga för statens skogsmästarskola den 8 december 1944 har skolan till uppgift att genom teoretisk och praktisk undervisning meddela sådana kunskaper i skogshanteringen, som erfordras dels för förvaltare i det mindre och medelstora skogsbruket samt för vissa andra befattningshavare i allmän och enskild tjänst inom skogsbruk och träförädling, där högre kompetens än skogsskola är önskvärd, dels för innehavare och förvaltare av kombinerade jordbruks- och skogs-egendomar, dels för självständiga företagare inom skogshantering och trä-

varurörelse. Från denna skola har en årskurs redan utexaminerats, och en ny årskurs avslutar sina studier under instundande april månad.

Med hänsyn till den utbildning de från statens skogsmästarskola i Skinnskatteberg utexaminerade skogsmästarna erhållit torde de vara fullt kvalificerade att i åtskilliga fall fylla de anspråk, som i författningarna avses med kravet på högre skoglig utbildning. En översyn av ifrågavarande kompetensbestämmelser synes därför böra ske, sedan forstmästarutbildningen vid skogshögskolan upphört och den nya skogsmästarutbildningen tillkommit.

I anslutning till det anförda hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om översyn av nu gällande bestämmelser angående högre skoglig utbildning som kompetensvillkor för handhavandet av förvaltningen av skogar i allmän ägo.

Stockholm den 23 januari 1947.

Bernhard Näsgrård.